

Τα παράθυρα του ουρανού άνοιξαν

*«Και αυτός που φεύγει
από τον ήχο τού φόβου,
θα πέσει στον λάκκο· και
αυτός που ανεβαίνει
μέσα από τον λάκκο, θα
πιαστεί στην παγίδα·
επειδή, οι θυρίδες από
πάνω είναι ανοιχτές, και
τα θεμέλια της γης
σειούνται.»*

— *Ησαΐας 24:18*

ΣΤΟ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟ
κείμενό μας, τον «φόβο»,
τον «λάκκο» και τη «παγίδα»
χρησιμοποιεί ο Προφήτης
Ησαΐας ως σύμβολα
διαφόρων θλίψεων που θα
έρχονταν στον κόσμο αυτές
τις έσχατες ημέρες.
Υποδεικνύει ότι καθώς οι
άνθρωποι προσπαθούν να
ξεφύγουν από μια δυσάρεστη
κατάσταση, θα έρθουν

αντιμέτωποι με μια άλλη. Τι αληθινή και γραφική περιγραφή είναι αυτή της παγκόσμιας κατάστασης σήμερα! Υπάρχουν, στην πραγματικότητα, πολλές περισσότερες από τρεις δυσκολίες και κινδύνους από τους οποίους προσπαθεί να ξεφύγει ένας κόσμος γεμάτος φόβο και ταλαιπωρία, και ακόμη κι αν βρεθεί μια μερική λύση για ένα πρόβλημα, στη θέση του εμφανίζονται ακόμη πιο οδυνηρά.

Στην τρέχουσα παγκόσμια κατάσταση, και καθώς πλησιάζουμε στα μισά του δρόμου του 2022, αξίζει ίσως να σημειωθεί ότι τρία διαφορετικά, και ωστόσο σχετικά, γεγονότα βρίσκονται στην κορυφή των πρωτοσέλιδων

ειδήσεων. Αυτό δεν σημαίνει ότι αυτά είναι ισοδύναμα με τον φόβο, τον λάκκο και την παγίδα που είπε ο Ησαΐας, αλλά δείχνουν το γεγονός ότι πολλά, αλληλένδετα προβλήματα υπάρχουν επί του παρόντος στη γη που επηρεάζουν τη συντριπτική πλειοψηφία της ανθρωπότητας με τον έναν ή τον άλλο τρόπο.

Πρώτον, υπάρχει η παρατεινόμενη πανδημία του κορωνοϊού, που τώρα μπαίνει στον τρίτο χρόνο. Αν και τα θανατηφόρα αποτελέσματά του έχουν μειωθεί σημαντικά σε πολλά μέρη του κόσμου από την άνοιξη του 2020, εξακολουθεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο σε διάφορα τμήματα του παγκόσμιου πληθυσμού όσον αφορά τόσο τη σωματική όσο και την ψυχική υγεία.

Δεύτερον, και πολύ πιο πρόσφατα, είναι η φρίκη της ρωσικής εισβολής στην Ουκρανία, που φαινομενικά υποκινήθηκε αποκλειστικά από τον Ρώσο ηγέτη. Τη στιγμή που γράφεται αυτό το άρθρο, ενάμιση μήνα από την έναρξη της σύγκρουσης, πηγές αναφέρουν ότι από 20.000 έως 25.000 Ουκρανοί και Ρώσοι στρατιώτες έχουν σκοτωθεί, συν σχεδόν 1.500 Ουκρανοί πολίτες, αν και όλοι αυτοί οι αριθμοί είναι πιθανώς υποτιμημένοι. Επιπλέον, εκτιμάται ότι περισσότεροι από 4 εκατομμύρια Ουκρανοί έχουν εγκαταλείψει την πατρίδα τους για άλλες γύρω χώρες. Αυτοί οι αριθμοί δεν λένε τίποτα για την εκτεταμένη καταστροφή των ουκρανικών πόλεων, σπιτιών, επιχειρήσεων και άλλων περιουσιακών στοιχείων, που όλα συνέβησαν μέσα σε σύντομο χρονικό διάστημα. Πώς και πότε θα τελειώσει αυτή η σύγκρουση, δεν γνωρίζουμε, αλλά είναι μια ζοφερή υπενθύμιση για τις καταστροφές του πολέμου, και ειδικά για τη τραγωδία δύο εθνών που μοιράζονται τόσα πολλά όσον αφορά στην ιστορία και την πολιτιστική κληρονομιά που μάχονται μεταξύ τους.

Τρίτον, και ως επί το πλείστον αποτέλεσμα των

γεγονότων που αναφέρθηκαν παραπάνω, είναι η πρόσφατη δραματική άνοδος του πληθωρισμού και οι σχετικές αυξήσεις του κόστους των βασικών αγαθών και υπηρεσιών σε όλο τον κόσμο, είτε στο σούπερ μάρκετ, στην αντλία βενζίνης, στην αγορά ακινήτων ή τους πολλούς άλλους τομείς των καθημερινών αναγκών των ανθρώπων. Η τρέχουσα κατάσταση από αυτή την άποψη όχι μόνο βαρύνει πολύ στους μεμονωμένους καταναλωτές, αλλά επίσης, με την πάροδο του χρόνου, θα μπορούσε να οδηγήσει σε σημαντική ύφεση των οικονομιών του κόσμου, οι περισσότερες από τις οποίες ήδη αντιμετωπίζουν δυσκολίες σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό.

ΤΑ ΠΑΡΑΘΥΡΑ ΑΝΟΙΞΑΝ—ΑΚΟΛΟΥΘΕΙ ΜΕΓΑΛΟ «ΤΑΡΑΚΟΥΝΗΜΑ»

Έχοντας κατά νου αυτές και πολλές άλλες ανησυχητικές παγκόσμιες συνθήκες, στρεφόμεθα ξανά στα λόγια του Ησαΐα. Μιλάει στο εναρκτήριο κείμενό μας για το άνοιγμα των «παραθύρων από ψηλά», και ως αποτέλεσμα, γίνεται ένα μεγάλο ταρακούνημα των «θεμελίων της γης». Ωστόσο, για να το εκτιμήσουμε σωστά αυτό, είναι απαραίτητο να συνειδητοποιήσουμε ότι το «ταρακούνημα» και η επακόλουθη καταστροφή του «παρόντος κακού κόσμου» είναι μια απόδειξη ότι ο Θεός προετοιμάζει το δρόμο για τη βασιλεία του της δικαιοσύνης, της ειρήνης, της χαράς και της ζωής που είχε υποσχεθεί. —Γαλ. 1:4· Β' Πέτ. 3:10-13

Το εδάφιο 20 του κεφαλαίου 24 του Ησαΐα δηλώνει ότι η γη «θα κλονιστεί εδώ και εκεί, σαν τον μεθυσμένο, και θα μετακινηθεί σαν καλύβα». Ο λόγος που δίνεται για αυτές τις καταστροφικές δυνάμεις στη γη είναι ότι «η ανομία της θα βαρύνει επάνω της· και θα πέσει, και δεν θα σηκωθεί πλέον».

Ανεξάρτητα από το πόσο ειλικρινείς και με δίκαιη διάθεση μπορεί να είναι ορισμένοι παγκόσμιοι ηγέτες, το ξεκάθαρο γεγονός είναι ότι η κατάρρευση της παρούσας κοινωνίας, που συμβολικά περιγράφεται σε αυτή την προφητεία ως «η γη», είναι το αποτέλεσμα των συσσωρευμένων αμαρτιών των κυβερνήσεων και άλλων θεσμών που αποτελούν τον «κόσμο» όπως τον ξέρουμε. Σίγουρα αυτές οι ανομίες, η πηγή των οποίων δεν είναι λιγότερη από τον ίδιο τον Σατανά, τον «θεό αυτού του κόσμου», βαραίνουν βαριά στην ανθρωπότητα σήμερα. —Β Κορ. 4:4· Αποκ. 12:9

ΣΥΓΧΥΣΗ ΚΑΙ ΑΜΗΧΑΝΙΑ

Η σύγχυση μεταξύ των ανθρώπων είναι εμφανής σε όλα τα στοιχεία της κοινωνίας. Οι παγκόσμιοι ηγέτες δίνουν μια διαρκώς αυξανόμενη μάχη για να κρατήσουν τα «κρατικά πλοία» στη ζωή, ενώ οι θρησκευτικοί ηγέτες, χριστιανοί και μη, δεν είναι σε θέση να εξηγήσουν το νόημα των γεγονότων που, για αυτούς, είναι εντελώς αντίθετα με τις προσδοκίες τους για μια διαρκώς ανοδική εξέλιξη του πολιτισμού. Είναι σίγουρα ο καιρός που προείπε ο Ιησούς όταν θα υπήρχε στη γη «θλίψη των εθνών, με αμηχανία», και όταν ο φόβος θα έκανε τις καρδιές της ανθρωπότητας να λιποψυχούν καθώς βλέπουν τα πράγματα που έρχονται στη γη. — Λουκάς 21:25,26

Αυτή ακριβώς η κατάσταση σηματοδοτεί την αρχή της προφητικώς προειπωμένης «ημέρας του Κυρίου». Περιγράφεται έτσι σε αντίθεση με τους αιώνες του παρελθόντος, κατά τους οποίους ο Θεός επέτρεψε γενικά το κακό να παραμείνει απρόκλητο και χωρίς αντίσταση όσον αφορά την παρέμβαση από την πλευρά του. Ωστόσο, τώρα, και σε αντίθεση με την ευεργετική εκδήλωση της εξουσίας της βασιλείας που πρόκειται να έρθει μετά, το χέρι του είναι στις υποθέσεις των ανθρώπων για να

ταρακουνήσει και να ξεριζώσει κάθε κατάλοιπο του κακού κόσμου του Σατανά.

Αυτός ο «κόσμος», ή η παρούσα κοινωνική τάξη, συμβολίζεται στις προφητείες της Παλαιάς Διαθήκης με τη λέξη «γη». Ο Ησαΐας έγραψε: «Η γη κατασυντρίφτηκε, η γη διαλύθηκε ολοκληρωτικά, η γη κινήθηκε υπερβολικά.» (Ησα. 24:19) Αυτές οι συμβολικές αναφορές στη γη λαμβάνουν χώρα κατά τη διάρκεια της «ημέρας του Κυρίου».

Ο προφήτης έγραψε περαιτέρω: «6 Ολολούζετε, επειδή η ημέρα τού Κυρίου πλησίασε· θάρθει σαν όλεθρος από τον Παντοδύναμο. 7 Γι' αυτό, όλα τα χέρια θα παραλύσουν, και κάθε καρδιά ανθρώπου θα διαλυθεί. 8 Και θα τρομάξουν· πόνοι και θλίψεις θα τους κατακυριεύσουν· θα είναι μέσα σε πόνο, σαν αυτή που γεννάει· θα μείνουν εκστατικοί ο ένας προς τον άλλον· τα πρόσωπά τους θα είναι φλογισμένα. 9 Δέστε, η ημέρα τού Κυρίου έρχεται, σκληρή, και γεμάτη από θυμό και φλογερή οργή, για να κάνει τη γη έρημη, και θα εξαλείψει απ' αυτή τους αμαρτωλούς της. 10 Επειδή, τα αστέρια τού ουρανού και οι αστερισμοί του δεν θα δώσουν το φως τους· ο ήλιος θα σκοτεινιάσει στην ανατολή του, και το φεγγάρι δεν θα εκπέμπει το φως του. 11 Και θα παιδεύσω τον κόσμο για την κακία του, και τους ασεβείς για την ανομία τους· και θα σταματήσω τον κομπασμό των υπερήφανων, και θα ταπεινώσω την υψηλοφροσύνη των φοβερών. 12 Θα κάνω έναν άνθρωπο περισσότερο πολύτιμον από καθαρό χρυσάφι· μάλιστα, έναν άνθρωπο περισσότερο από το χρυσάφι τού Οφείρ. 13 Γι' αυτό, θα ταράξω τούς ουρανούς, και η γη θα σειστεί από τον τόπο της, στον θυμό τού Κυρίου των δυνάμεων, και κατά την ημέρα τής φλογερής οργής του.» —Ησα. 13:6-13

Οι προφητείες της Καινής Διαθήκης σχετικά με το τέλος της παρούσας εποχής χρησιμοποιούν παρόμοια

γλώσσα. Ο Παύλος προείπε ότι στην «ημέρα του Κυρίου» θα επέλθει «αιφνίδια» ή απροσδόκητη καταστροφή στην παρούσα παγκόσμια τάξη πραγμάτων «όπως οι πόνοι τής γέννας στην έγκυο γυναίκα». (Α' Θεσ. 5:1-4) Ο Ιησούς είπε ότι «οι δυνάμεις του ουρανού θα κλονιστούν». (Λουκάς 21:26) Ο Παύλος δήλωσε ότι στο τέλος της εποχής ο Θεός θα ταρακουνήσει «όχι μόνο τη γη, αλλά και τον ουρανό». (Εβρ. 12:26) Ο «ουρανός» και η «γη» συμβολίζουν τις πνευματικές και υλικές πτυχές της παρούσας κοινωνικής τάξης και, όπως σημειώσαμε ήδη, τόσο οι πολιτικοί όσο και οι θρησκευτικοί ηγέτες αδυνατούν όλο και περισσότερο να βρουν ή να εφαρμόσουν λύσεις για τα μυριάδες προβλήματα που κλονίζουν τον πολιτισμό σήμερα.

Στο παρελθόν, τα λόγια μεγάλων εκκλησιαστικών φωστήρων, που συμβολίζονταν κατάλληλα στις προφητείες με «άστρα», είχαν την εμπιστοσύνη πολλών να έχουν κάποιο βάρος επιρροής βοηθώντας να διευθετηθούν οι διαφορές μεταξύ και εντός των εθνών. Αυτό δεν ισχύει πλέον. Το λίγο φως που μπορεί να είχαν κάποτε δεν αναγνωρίζεται πλέον καν από έναν κόσμο στον οποίο οι προηγούμενες θρησκευτικές και ηθικές νόρμες έχουν παραμεριστεί και, ως εκ τούτου, έχουν υποβαθμιστεί πολύ. Έτσι, οι δυνάμεις του συμβολικού ουρανού που έχει σχεδιαστεί για να κρατά τον κόσμο ενωμένο κλονίζονται και αποδυναμώνονται σε μεγάλο βαθμό.

Η ΘΕΣΗ ΜΑΣ

Ο κόσμος σήμερα υποφέρει, αιμορραγεί και είναι γεμάτος φόβο. Ωστόσο, δεν επιστούμε την προσοχή σε αυτήν την κατάσταση ως απαισιόδοξοι, αλλά ως αισιόδοξοι, λόγω της εμπιστοσύνης μας στις υποσχέσεις του Θεού για την εγκαθίδρυση μιας νέας παγκόσμιας

τάξης του Ουρανού που θα βρίσκεται υπό τη δίκαιη διακυβέρνηση του Χριστού. Η σημερινή αποτυχία του ανθρώπου είναι πολύ εμφανής. Ήταν ένας μακρύς, κατηφορικός δρόμος από την Εδέμ μέχρι τώρα, και σύντομα θα φτάσει στο αποκορύφωμα του χάους και της καταστροφής — αλλά αυτό δεν είναι το τέλος!

Αντίθετα, αυτά τα γεγονότα σηματοδοτούν μια νέα αρχή ακριβώς πέρα από τις σημερινές δυσκολίες. Θα είναι η αρχή μιας χιλιόχρονης «ημέρας» που, προτού ολοκληρωθεί το έργο της, θα δει την ανθρωπότητα να αποκαθίσταται στην τελειότητα της ζωής, με την ένδοξη προοπτική να ζήσει με ειρήνη και χαρά για πάντα στη γη. (Ιερ. 23:5· Β' Πέτ. 3:8-10· Αποκ. 5:9,10· 20:6) Μόνο εκείνοι που επί του παρόντος αναφέρεται από τον Παύλο ως «αδελφοί» γνωρίζουν αυτό το ένδοξο νόημα των καιρών που ζούμε. Αυτό συμβαίνει επειδή «δεν είναι στο σκοτάδι, ώστε εκείνη η ημέρα» να τους καταφτάσει ως «κλέφτης τη νύχτα».—Α' Θεσ. 5:1-4

«Όλοι εσείς είστε γιοι τού φωτός και γιοι τής ημέρας», συνέχισε ο Παύλος, και δεν είστε «της νύχτας ούτε του σκότους». (εδ. 5) Πράγματι, ο Κύριος είναι πολύ ευγενικός προς τους «αδερφούς», την πνευματική του οικογένεια, γιατί τους αποκαλύπτει το νόημα της θλίψης και της στενοχωρίας που τους περιβάλλει και που γεμίζει με φόβο τις καρδιές των ανθρώπων.

Σχετικά με αυτήν την ιδιαίτερη φροντίδα του Κυρίου κατά τη διάρκεια των θλίψεων που σχετίζονται με μια ετοιμοθάνατη παγκόσμια τάξη πραγμάτων, ο Ντέιβιντ έγραψε: «1 Ο ΘΕΟΣ είναι καταφυγή μας και δύναμη, βοήθεια ετοιμότατη μέσα στις θλίψεις. 2 Γι' αυτό, δεν θα φοβηθούμε και αν η γη σαλευτεί, και τα βουνά μετατοπιστούν στο μέσον των θαλασσών· 3 και αν ηχούν και ταραάζονται τα νερά τους· και τα βουνά σείονται εξαιτίας τής έπαρσής τους.» — Ψαλμ. 46:1-3

Όντας διαφωτισμένοι και ενισχυμένοι από τις προφητείες και τις υποσχέσεις των Γραφών, δεν είμαστε μόνο σε θέση να σηκώνουμε τα κεφάλια μας και να χαιρόμαστε σε αυτούς τους δύσκολους καιρούς, αλλά είμαστε επίσης σε θέση να παρηγορούμε τους άλλους. (Λουκάς 21:28) Αυτό μας προτρέπουν να κάνουμε. Για παράδειγμα, μεγάλο μέρος του 34ου κεφαλαίου της προφητείας του Ησαΐα είναι περιγραφικό της σημερινής δυστυχίας στον κόσμο. Στη συνέχεια ακολουθεί το 35ο κεφάλαιο, το οποίο παρουσιάζει μια όμορφη εικόνα της φωτεινής έκβασης αυτής της εποχής φόβου, αγωνίας και αμηχανίας. Στο 4ο εδάφιο αυτού του κεφαλαίου διαβάζουμε: «Πείτε στους φοβισμένους στην καρδιά: Γίνετε ισχυροί, μη φοβάστε· δέστε, ο Θεός σας θάρθει με εκδίκηση, ο Θεός με ανταπόδοση· αυτός θάρθει, και θα σας σώσει.»

Αυτό είναι το ευλογημένο μήνυμα που βοήθησε να αφαιρέσουμε τον φόβο από τις καρδιές μας καθώς κοιτάμε έναν κόσμο μπερδεμένο και που υποφέρει, και εδώ καλούμαστε να το κάνουμε γνωστό σε άλλους. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό χρησιμοποιώντας κάθε ευκαιρία που έχουμε για να εξηγήσουμε σε όσους πεινούν και διψούν για δικαιοσύνη τον πραγματικό λόγο για την αγωνία του παρόντος κόσμου—ότι είναι η ημέρα της εκδίκησης του Κυρίου για την τρέχουσα παγκόσμια τάξη πραγμάτων υπό την κυριαρχία του Σατανά.

Ωστόσο, το μήνυμά μας θα απέχει πολύ από αυτό που θέλει ο Κύριος να είναι, εκτός κι αν εξηγήσουμε επίσης ότι ο σκοπός για τον οποίο ο Θεός εκδηλώνει τώρα την οργή του είναι ότι, όταν η παρούσα τάξη κλονιστεί πλήρως και παραμεριστεί, θα προσφέρει στους ανθρώπους αιώνια σωτηρία μέσω της βασιλείας του Χριστού. Ενώ ο Κύριος έρχεται «με εκδίκηση», έρχεται επίσης να «σε σώσει». Τι ευλογημένη και πλήρης σωτηρία θα είναι

αυτή, όπως μας επισημάνθηκε στα υπόλοιπα εδάφια του κεφαλαίου!

«5 Τότε, τα μάτια των τυφλών θα ανοιχτούν, και τα αυτιά των κουφών θα ακούσουν. 6 Τότε, ο χωλός θα πηδάει σαν ελαφίνα, και η γλώσσα τού μογιλάλου θα ψάλλει...8 Και εκεί θα υπάρχει λεωφόρος, και δρόμος, και θα ονομαστεί: Άγιος δρόμος· και ο ακάθαρτος δεν θα περάσει απ' αυτόν, αλλά θα είναι γι' αυτούς· ο διαβάτης και οι μωροί δεν θα πλανιούνται. 9 Λιοντάρι δεν θα είναι εκεί, και αρπαχτικό θηρίο δεν θα ανέβει εκεί· δεν θα βρεθεί εκεί· αλλά, οι λυτρωμένοι θα περπατούν εκεί. 10 Και οι λυτρωμένοι τού Κυρίου θα επιστρέψουν, και θάρθουν στη Σιών με αλαλαγμό· και αιώνια ευφροσύνη θα είναι επάνω στο κεφάλι τους· θα απολαύσουν αγαλλίαση και ευφροσύνη· ενώ η λύπη και ο στεναγμός θα φύγουν.» — Ις. 35:5-10

ΟΙ ΘΛΙΨΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΟΙ ΧΑΡΕΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ

Πολλές από τις προφητείες που περιγράφουν τα δεινά της ημέρας της εκδίκησης του Θεού ακολουθούνται από μια όμορφη περιγραφή των ευλογιών της βασιλείας του Χριστού. Έτσι, απεικονίζοντας τα σκοτεινά σύννεφα του «καιρού της θλίψης» οι προφήτες αποκαλύπτουν επίσης την «θετική πλευρά» τους. Αυτή η αλληλουχία σκέψης βρίσκεται στο 24ο και 25ο κεφάλαιο του Ησαΐα.

Παραθέσαμε ήδη αρκετά από το 24ο κεφάλαιο σχετικά με τις άκαρπες προσπάθειες των ανθρώπων να ξεφύγουν από τα δεινά που τους έρχονται, και για το ταρακούνημα της συμβολικής γης. Τότε είναι στο 25ο κεφάλαιο που βρίσκουμε τη δίκαια βασιλεία του Κυρίου να περιγράφεται συμβολικά ως «βουνό», σχετικά με το οποίο παραθέτουμε παρακάτω.

«6 Και επάνω σε τούτο το βουνό, ο Κύριος των δυνάμεων θα κάνει σε όλους τούς λαούς ευωχία από

παχιά, ευωχία από κρασιά στον τρύγο τους, από παχιά γεμάτα μυελό, από καθαρισμένα κρασιά επάνω στον τρυγητό. 7 Και στο βουνό τούτο θα αφανίσει το πρόσωπο του περικαλύμματος εκείνου που περισκεπάζει όλους τούς λαούς, και το κάλυμμα, αυτό που σκεπάζει όλα τα έθνη. 8 Θα καταπιεί τον θάνατο με νίκη· και ο Κύριος ο Θεός θα σφουγγίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα· και θα εξαλείψει το όνειδος αυτού τού λαού από ολόκληρη τη γη· επειδή, ο Κύριος μίλησε. 9 Και κατά την ημέρα εκείνη θα πουν: Δέστε, αυτός είναι ο Θεός μας· τον περιμείναμε, και θα μας σώσει· αυτός είναι ο Κύριος· τον περιμείναμε· θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε στη σωτηρία του.» — Ησα. 25:6-9

Πόσο χαρούμενοι είμαστε που εκτός από τις ευλογίες της ευημερίας, της υγείας και της ζωής που θα παρέχονται μέσω των υπηρεσιών της βασιλείας, θα καταστραφεί το «πρόσωπο του περικαλύμματος εκείνου που περισκεπάζει όλους τούς λαούς, και το κάλυμμα, αυτό που σκεπάζει όλα τα έθνη». Αυτό το «περικάλυμμα» και το «πέπλο» («κάλυμα») φαίνεται ξεκάθαρα να αναφέρονται στην εκτυφλωτική επιρροή του Σατανά, του μεγάλου απατεώνα της ανθρωπότητας. Είναι ο «θεός αυτού του κόσμου» που «τύφλωσε τον νού» των ανθρώπων. — Β' Κορ. 4:4

Ωστόσο, όταν οι ευλογίες του Θεού αρχίσουν να ρέουν εκ του «βουνού» του Κυρίου, ο Σατανάς θα δεσμευτεί, καθιστώντας τον ανίσχυρο. Αντί η σκοτεινή επιρροή της κακής διακυβέρνησής του να εμποδίζει τους ανθρώπους να γνωρίσουν τον Θεό, η γνώση της θείας δόξας θα γεμίσει ολόκληρη τη γη «όπως τα νερά σκεπάζουν τη θάλασσα». — Αποκ. 20:1,2· Αββακ. 2:14

Το δέσιμο του Σατανά θα οδηγήσει επίσης στην απομάκρυνση του «όνειδους» του λαού του Θεού. Μέσω των πεσόντων και συχνά ασυνείδητων παραγόντων του, ο Σατανάς εναντιώθηκε και καταδίωξε τον λαό του Θεού

σε όλους τους αιώνες. Για αυτόν τον λόγο, οι δίκαιοι υπέφεραν, αλλά και αυτό θα αλλάξει. Με τον Σατανά δεμένο και τελικά να καταστραφεί, οι δίκαιοι θα «ανθίσουν» και γι' αυτούς θα υπάρχει «αφθονία ειρήνης» για πάντα.—Ψαλμ. 72:7

Δεν είναι περίεργο που η χαρούμενη απάντηση του λαού στις ευλογίες του βασιλείου θα είναι: «Αυτός είναι ο Κύριος, τον περιμέναμε, θα χαρούμε και θα ευφρανθούμε για τη σωτηρία του». Ο ίδιος λαός παριστάνεται στο Ησαΐα 26:12,13 να λέει, «Κύριε, θα δώσεις σε μας ειρήνη· επειδή, εσύ έκανες και όλα μας τα έργα για μας. Κύριε, ο Θεός μας, άλλοι κύριοι, εκτός από σένα, εξουσίασαν επάνω μας· αλλά, τώρα, μόνον με σένα θα αναφέρουμε το όνομά σου.».

Ένας από τους «άλλους άρχοντες» (κύριους) που κυριάρχησε σε μεγάλο μέρος του κόσμου της ανθρωπότητας είναι ο θεός της υπερηφάνειας και της αυτο-επίτευξης. Η άποψη της συντριπτικής πλειοψηφίας, ακόμη και εκείνων που ομολογούν ότι πιστεύουν στη Βίβλο, είναι ότι ό,τι ειρήνη και δικαιοσύνη μπορεί να εδραιωθεί στη γη, θα επιτευχθεί με ανθρώπινες προσπάθειες. Μόνο εκείνοι στους οποίους δόθηκε να γνωρίσουν τα μυστήρια της βασιλείας του Θεού απηλλάχθησαν από αυτόν τον θεό της αυτο-επίτευξης. Αυτοί γνωρίζουν ότι η μόνη ελπίδα για τον κόσμο βρίσκεται στην υπόσχεση ότι ο «ζήλος τού Κυρίου των δυνάμεων θα το εκτελέσει». —Ησα. 9:7

Όταν οι ευλογίες της βασιλείας αρχίσουν να ρέουν στους ανθρώπους, θα αναγνωρίσουν γρήγορα την αδυναμία των πρώην «κυρίων» τους και θα χαρούν στον αληθινό Θεό της σωτηρίας τους. Πόσο υπέροχο είναι να το γνωρίζεις αυτό εκ των προτέρων και να μπορείς να πεις σε έναν κόσμο γεμάτο φόβο: «Μη φοβάσαι», γιατί όσο οι προσπάθειες των ανθρώπινων ηγετών σου θα

συνεχίσουν να αποτυγχάνουν, ο Θεός του ουρανού, μέσω του διορισμένου Χριστού, «θα έρθει και θα σε σώσει», όχι μόνο από τον παρόντα καιρό στενοχώριας και θλίψης, αλλά και από τον θάνατο και τον τάφο—γιατί θα «καταπιεί τον θάνατο στη νίκη» και «θα σκουπίσει τα δάκρυα από όλα τα πρόσωπα».

Έτσι, ενώ τα σύννεφα της καταιγίδας συγκεντρώνονται και γίνονται όλο και πιο δυσοίωνα και απειλητικά, δεν θα φοβηθούμε, αλλά θα μας θυμίζουν τα λόγια του Ιησού: «Και όταν αυτά αρχίσουν να γίνονται, ανασηκωθείτε και σηκώστε ψηλά τα κεφάλια σας· επειδή, πλησιάζει η απολύτρωσή σας.» (Λουκάς 21:28) Αυτό δεν σημαίνει ότι χαιρόμαστε που βλέπουμε τον ανθρώπινο πόνο να αυξάνεται. Μάλλον, η χαρά μας έγκειται στο γεγονός ότι σύντομα θα τελειώσει αυτή η περίοδος των μεγάλων θλίψεων. Τότε «ο θάνατος δεν θα υπάρχει πλέον· ούτε πένθος ούτε κραυγή ούτε πόνος δεν θα υπάρχουν πλέον· επειδή, τα πρώτα παρήλθαν». —Αποκ. 21:4

Το παρόν καταστροφικό πρόβλημα είναι σαν το μαχαίρι του χειρουργού που αφαιρεί έναν κακοήθη όγκο που σκοτώνει τον ασθενή. Κάτω από την κυριαρχία του Σατανά, η αμαρτία και ο εγωισμός δημιούργησαν μια κοινωνική τάξη που, αν επιτρεπόταν να συνεχιστεί, αργά ή γρήγορα θα οδηγούσε στην καταστροφή της ίδιας της ανθρώπινης φυλής. Ωστόσο, ο Θεός έχει τον πλήρη έλεγχο και, όπως υποσχέθηκε στις Γραφές, επεμβαίνει ακριβώς την κατάλληλη στιγμή για να σώσει τους ανθρώπους, και γι' αυτό μπορούμε να χαρούμε.

Μπορούμε να χαιρόμαστε που ο Θεός θα απαντήσει σύντομα στην προσευχή που έκαναν εκατομμύρια τα τελευταία δύο χιλιάδες χρόνια, «έλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς». (Ματθ. 6:10) Μια πιο λεπτομερής έκφραση αυτού του ίδιου συναισθήματος περιέχεται σε μια προσευχή του

Δαβίδ, η οποία λέει:

«1 Ο ΘΕΟΣ να μας σπλαχνιστεί, και να μας ευλογήσει! Να επιλάμψει επάνω μας το πρόσωπό του. (Διάψαλμα). 2 Για να γνωριστεί στη γη ο δρόμος σου, σε όλα τα έθνη η σωτηρία σου. 3 Ας σε υμνούν οι λαοί, Θεέ· ας σε υμνούν όλοι οι λαοί. 4 Ας ευφρανθούν και ας αλαλάξουν τα έθνη· επειδή, θα κρίνεις τούς λαούς με ευθύτητα, και θα οδηγήσεις τα έθνη στη γη. (Διάψαλμα). 5 Ας σε υμνούν οι λαοί, Θεέ, ας σε υμνούν όλοι οι λαοί. 6 Η γη θα δίνει τον καρπό της· θα μας ευλογήσει ο Θεός, ο Θεός μας. 7 Θα μας ευλογήσει ο Θεός, και θα τον φοβηθούν όλα τα πέρατα της γης.» — Ψαλμ. 67:1-7

Όταν αυτή η προσευχή απαντηθεί, οι άνθρωποι θα ξέρουν ότι το άνοιγμα των «παραθύρων από ψηλά» δεν θα προκαλέσει πλέον το ταρακούνημα που έχει ως αποτέλεσμα τον «φόβο», τον «λάκκο» και την «παγίδα» ούτε τη μάστιγα μιας παγκόσμιας πανδημίας, τις καταστροφές του πολέμου ή την αγωνία της οικονομικής αβεβαιότητας.. Αντίθετα, θα υπάρξει τότε το άνοιγμα ενός άλλου ένδοξου «παραθύρου», με αποτέλεσμα την αιώνια χαρά της ανθρωπότητας. Σε όσους υπακούουν πρόθυμα στους δίκαιους νόμους της βασιλείας, η Αγία Γραφή υπόσχεται ότι ο Θεός «θα σας ανοίξει τους καταρράκτες του ουρανού και θα σας εκχέει την ευλογία, ώστε να μη επαρκεί τόπος γι' αυτή». (Μαλ. 3:10) Ας συνεχίσουμε να προσευχόμαστε για εκείνη τη λαμπρή ημέρα! ■